

INHOUD

1. Van de voorzitter
2. Een historische boom op het Alexanderplein
3. De bodem van Oosterflank
4. Mijn allereerste concert: Fungus in de Romeynshof
6. Bijzondere wegen in Prins Alexander: de 's-Gravenweg
8. Colofon

AGENDA

19 maart

Rotterdamse Zoldervondsten

14.30-17.00 uur

Het Palet, Duikerstraat 29

28 april

Algemene Ledenvergadering van de HVPA

Voorafgegaan door het programma

Verhalen van Staal en Steen, aflevering

Het Alexandrium en aflevering

Wederopbouwmonument

19.30-21.00 uur

Continental Art Centre (onder voorbehoud)

Aanmelden: secretaris@hvpa.nl

Later dit jaar

- Fototentoonstelling en boekje over 35 jaar

Zevenkamp (een Bewonersinitiatief)

- Geschiedenis van de deelgemeente

- Lezing i.s.m. Historische Vereniging

Capelle aan den IJssel

HVPA

De Historische Vereniging Prins Alexander doet onderzoek naar de geschiedenis van de Prins Alexanderpolder, zijn bewoners en bedrijvigheid.

E-mail: secretaris@hvpa.nl

Website: www.hvpa.nl

Facebook: [@HVPrinsAlexander](https://www.facebook.com/HVPrinsAlexander)

Twitter: [@HistVerPA](https://twitter.com/HistVerPA)

's-Gravenweg 421 - gemeentelijk monument

VAN DE VOORZITTER

Rotterdamse Zoldervondsten

Bent u bewoner van één van de wederopbouwwijken van de Prins Alexanderpolder: Het Lage Land of Ommoord? Woont u al geruime tijd in één van deze twee wijken? Of wellicht zelfs al vanaf het eerste begin? Heeft u regelmatig foto's, dia's of filmpjes gemaakt? Bijvoorbeeld van uw nieuwe woning, de wijk in aanbouw, bijzondere culturele gebeurtenissen in uw wijk? Buurtbijeenkomsten, winkelopeningen, de aanleg van parken of speelplaatsen, het slaan van een eerste paal? Van de activiteiten van de vereniging waar u of uw kinderen in actief zijn geweest? Uw werk binnen de kerk of de speeltuinvereniging? Concerten of toneeluitvoeringen waar u bij aanwezig was? Of ging u naar de binnenstad van Rotterdam en fotografeerde u daar de aanleg van de metro? Of was u aanwezig bij de Floriade of C70? Schaatste u nog in de Ton Menkenhal? Heeft u foto's van het oude Centraal Station, of van Poetry International en

het Filmfestival Rotterdam? Heeft u in uw fotoalbum of diacollectie beelden die een verhaal vertellen over de culturele geschiedenis van uw wijk en de stad, dan bent u onze man of vrouw! En ontvangen wij u en uw historisch materiaal graag op zaterdagmiddag 19 maart in Het Palet, Duikerstraat 29 (schuin tegenover woonzorgcentrum De Burcht). Het is van 14.30 tot 17.00 uur. De HVPA doet dan mee aan de manifestatie Rotterdamse Zolder Vondsten (RoZoVo). Tot aan de zomer van 2016 viert Rotterdam 75 jaar wederopbouw met Rotterdam Viert de Stad! Tijdens deze manifestatie bieden ROTTOP en Cultuur Concreet Rotterdammers een platform om foto- en filmmateriaal uit hun jeugd of meer recente geschiedenis te delen met alle inwoners van de stad. De bijeenkomst in Het Lage Land is een van de drie bijeenkomsten in Rotterdamse wederopbouwwijken. Hier kunt u uw oude foto's, filmpjes en dia's voorleggen aan deskundigen van Stadsarchief Rotterdam en Museum

Rotterdam. Uw persoonlijke anekdotes worden opgetekend en de experts plaatsen uw beeld (of voorwerp, dat kan ook) in het Rotterdam van die tijd. De HVPA is zeer benieuwd naar uw zoldervondsten en fotoalbums! Het materiaal (foto's tot A4 formaat, kleinbeeldnegatieven en dia's) wordt ter plekke gedigitaliseerd, u kunt het vervolgens weer mee naar huis te nemen. Naast uw historisch materiaal biedt Het Palet deze zaterdagmiddag een gevarieerd programma. Er is een lezing door de architectuurhistoricus Wynand Galema, en Oma Greet, bekend van Havenloods Live, is gastvrouw. Zij bevraagt gasten over hun vondsten

en verhalen. De HVPA en de historische commissie 'De Ommoordse Polder' zijn beide de lokale organisatoren van de bijeenkomst. Ze vierden al eerder in 2011 'De eerste paal. Vijftig jaar woningbouw in de Prins Alexanderpolder', en afgelopen najaar 'Ommoord ziet Sarah'. Nu is het opnieuw tijd voor een feestje!

Voor meer informatie over deze unieke bijeenkomst: <http://cultuurscouts.com/rozovo/>.

Onno de Wit

EEN HISTORISCHE BOOM OP HET ALEXANDERPLEIN

Tussen Station Alexander en de ingang met roltrap van Alexandrium I staat al sinds jaar en dag een uit de kluiten gewassen kanstanjeboom: een paardenkastanje, om precies te zijn. De boom is van dusdanige omvang dat het duidelijk is dat hij ouder is dan winkelcentrum Oosterhof, de in 1984 geopende voorganger van Alexandrium I. Dat klopt ook. In mijn herinnering is de boom begin jaren negentig met behulp van diepladers en graafmachines neergezet op deze plek, het Alexanderplein. De verhoging waarop de boom staat, die nog steeds prima als zitbank fungeert, is toen aangebracht om de wortels van de boom niet te laten verdrinken in het hoge grondwater.

Onno de Wit

De in 2001 uitgegeven Groene Kaart van Rotterdam meet één bij bijna anderhalve meter en is wat onhandig in de omgang. Mijn exemplaar is op veel plaatsen gescheurd, niet in de laatste plaats omdat hij vaak is gebruikt. De bijzondere kaart, die volgens mij nooit is herdrukt, bevat beschrijvingen van 125 natuurgebieden, parken, tuinen en begraafplaatsen, inclusief wandelingen en geeft tevens informatie over 37 bijzondere bomen in de regio Rotterdam: heel dikke bomen, en/of heel oude bomen. De paardenkastanje op het Alexanderplein wordt ook genoemd: "Deze boom stond oorspronkelijk bij een boerderij, nabij de kruising Hoofdweg-Capelseweg. Op die plaats staat nu de Woonmall van het Alexandrium. In aanwezigheid van de inmiddels in een bejaardenhuis wonende boer is de boom begin 90-er

jaren, op 75-jarige leeftijd, verplaatst naar zijn huidige locatie. Omdat de bodem op deze locatie te nat bleek, werd de kastanje op een verhoging geplaatst."

De Viersprong

Om welke boerderij ging het? In mijn geheugen heb ik de historische boom op het Alexanderplein altijd gekoppeld aan boerderij De Viersprong aan de Hoofdweg 399, vlakbij het kruispunt Capelle/Zevenkamp, wat overeenkomt met de lokalisering door de Groene Kaart. De Viersprong was een in 1931 gebouwde boerderij, achter de toenmalige hofstee annex café Landzicht, die moest worden afgebroken vanwege de aanleg van de Rijksweg Rotterdam-Gouda, de Hoofdweg. Landzicht was eigendom van Gerard van Walsum, familie van een van de vroegere

burgemeesters van Rotterdam. De naam Van Walsum komen we ook weer tegen bij de geschiedenis van Hoofdweg 393: Het Polderhuis. Het bestuur van de polder Prins Alexander kon begin jaren dertig de grond voor de bouw van het

Polderhuis goedkoop aankopen via de moeder van oud-dijkgraaf Van Walsum, de weduwe A.A. van Walsum-Van Capellen.

Kleiner en kleiner

De Viersprong bevond zich hoe dan ook rechts van het Polderhuis aan de Hoofdweg. Begin jaren negentig van de vorige eeuw was Piet Koene, geboren in 1931 op Landzicht, eigenaar van het toen al behoorlijk ingekrompen mest- en fokbedrijf De Viersprong. Hij had land rondom de boerderij, in Ommoord en in Capelle, maar door de bouw en uitbreiding van de Alexanderpolder, de aanleg van de Rijksweg 20 en de bouw van de grote energiecentrale (nu E.ON Benelux) werd zijn gebied kleiner en kleiner. En in 1992 stond dus de boerderij zelf op de nominatie om afgebroken te worden ten behoeve van de nieuwe meubelboulevard, Alexandrium III. In een artikel uit Het Vrije Volk over het naderende einde van de

boerderij wordt echter met geen woord gerept over een grote kastanjeboom op het erf, die verplaatst zou kunnen gaan worden naar het Alexanderplein.

Raadsel

Wellicht is de paardenkastanje op het Alexanderplein dus afkomstig van een andere boerderij langs de Hoofdweg. Maar welke? De pers biedt helaas geen uitsluitsel. Het enige artikel wat valt te vinden over het verplaatsen van kastanjebomen in de Alexanderpolder dateert reeds uit 1984 en gaat over twee meer dan veertig jaar oude kastanjebomen die worden verplaatst van het stadspark Semiramis naar het Poolsterplein aan de voet van de Oosterhof. Dit in verband met de bouw van 240 huurwoningen naast het pand van de toenmalige deelgemeente Prins Alexander. Aan de verkeerde kant van de Oosterhof dus, en ook op het verkeerde tijdstip. Overigens staan bij mijn weten nu geen kastanjebomen meer aan die kant van

Alexandrium I.

De afkomst van de grote historische kanstanjeboom op het Alexanderplein blijft dus nog even een raadsel. Ik nodig Hoofdwegkenners en dendrologen van harte uit om te reageren!

Bronnen

- 'Verhuizing van bomen op hoop van zegen', in *Het Vrije Volk*, 15 november 1984.
- 'De Viersprong moet weg voor meubelboulevard', in *Alexanderpost*, 30 januari 1992.
- *Groene Kaart Rotterdam met omgeving. Natuurgebieden, parken en tuinen met beschrijving en foto's*. Uitgave Bureau Stadsnatuur Rotterdam/Milieucentrum Rotterdam, 2001.
- www.rotterdam.nl/tekst:monumentale_bomen

DE BODEM VAN OOSTERFLANK

Tijdens een wandeling door het Semiramispark hebben we gekeken hoe de bodem onder onze voeten eruit ziet. 2015 was het Jaar van de Bodem. Het verschil in bodemopbouw tussen het Semiramispark en de berm van de Varnasingel direct ernaast was groot. Dat verschil is goed verklaarbaar als je de ophooggeschiedenis van onze wijk kent.

Anton Roeloffzen (wijknatuurteam Alexander)

Zoals bijna alle stadswijken is ook Oosterflank opgehoogd voordat er werd gebouwd. Op de oorspronkelijke natte weke veengrond waaruit de droogmakerij Prins Alexander bestond sinds de drooglegging rond 1875, kun je niet bouwen. De grondwaterstand is te hoog en als je deze verlaagt gaat de veengrond zakken. Niet alleen omdat het vele water eruit verdwijnt, maar vooral omdat de plantenresten waaruit veen bestaat verteren. Bij ontwatering wordt veen dus letterlijk verdwijngrond.

Opgehoogd

Tussen 1970 en 1975 werd het gebied waarop vanaf 1979 Oosterflank werd

gebouwd opgehoogd met zand uit de Zevenhuizerplas, die speciaal werd gegraven voor het ophogen van nieuwbouwwijken in de Prins Alexanderpolder. Zevenkamp, Schollebaar en Schenkel-Noord werden hiermee opgehoogd en met de uitbreiding van de plas na 1995 ook Nesselande en de Vinexwijken in Lansingerland. Onder de klei/veenlagen op de plaats waar de Zevenhuizerplas werd gegraven, in de Eendragtspolder, werd tot 28 meter diepte fijn kalkhoudend zand opgebaggerd, meer dan een miljoen jaar geleden tijdens het Pleistoceen afgezet in een waddengebied. Van dit zand

werd, opgemengd met wat klei en veen, ook vruchtbare teelaarde gemaakt voor de tuinen en plantsoenen in de wijk. Het Semiramispark, tot eind zeventiger jaren een landgoedje langs de Hoofdweg, bleef buiten de opspuitingen, zodat hier de oorspronkelijke veenbodem aan de oppervlakte bleef. Hier werd in 2009 opgehoogd met ongeveer vijftig centimeter gerijpte schone bagger uit singels van de toenmalige deelgemeente Prins Alexander. Niet toevallig werd dus in grasveld bij de zuidelijke vijver vijftig centimeter kleiige humeuze grond aangetroffen, met hieronder nat bruinzwart veen.

Lichtgeel zand

Buiten het park in de berm van de Varnasingel tussen de rij essen, ongeveer vijftig meter verderop, werd veertig centimeter humeuze leemhoudende grond aangetroffen, met hieronder fijn lichtgeel zand. De lichtgele kleur is ontstaan door geoxideerd ijzerIII. Vanaf circa tachtig centimeter werd het grondwater bereikt en werd lichtgrijs zand opgeboord, grijs door het kleurloze gereduceerde ijzerII. Hier en daar werden stukjes schelp aangetroffen.

Gezonde grond

Omdat onze wijk nog relatief jong is, ongeveer 35 jaar oud, en er is opgehoogd met alleen schone grond en zand

op schoon veen, hebben we gezonde grond die goed drainerend werkt. Laten we daar zuinig op zijn, want niet iedere wijk in Rotterdam is hiermee gezegend. Vooral in de vooroorlogse wijken van Rotterdam zijn zoveel afvalresten in de bodem aanwezig dat deze flink verontreinigd is met giftige stoffen als barium, lood, koper, zink en PAK's (olie/teerresten).

Laten we genieten van onze schone tuingrond!

Dit artikel werd eerder gepubliceerd in de Oosterflankkrant van december 2015.

Het Semiramispark en de Varnasingel

MIJN ALLEREERSTE CONCERT: FUNGUS IN DE ROMEYNSHOF, OMMOORD

Het is 1976. Ik ben veertien en ga, samen met mijn oudere broer, naar mijn allereerste concert: folkband Fungus in Ommoord, op zaterdag 9 oktober 1976. Aanvang: 20.15 uur. Plaats: de Romeynshof, het culturele centrum van de wijk.

Onno de Wit

Het zijn verwarrende muzikale tijden, het midden van de jaren zeventig van de vorige eeuw. Enerzijds is er de glamrock en de symfonische rock, met boegbeelden als David Bowie, Yes en Genesis. Glitter en glamour, geavanceerde lichtshows, complexe, soms zeer uitgesponnen songs. Ingewikkelde muziek die zich vaak niet op het eerste gehoor laat kennen. Het is geen popmuziek, wat op dat moment ook een beetje een vies woord is. Anderzijds is er een andere, zeker niet minder belangrijke, maar volstrekt tegenstelde stroming: volksmuziek of folkmusic. Bekende namen uit Engeland zijn op dat moment de Fairport Convention en Linda en Richard Thompson. Ambachtelijke muziek met deels akoestische instrumenten, zonder opsmuk gespeeld door vrouwen in lange Indiarokken en mannen met lange haren en baarden die zich gewoon verstaan met hun publiek en daar een

biertje mee drinken na afloop van het concert. De afstand tussen band en publiek is relatief klein, vandaar ook de term volksmuziek. Er zijn geen supersterren. Overigens wordt deze tegenstelling tussen de progressieve rock en de meer ambachtelijke folkmusic toen absoluut niet als zodanig ervaren: het is allemaal goede, hippe en authentieke muziek. De ene stroming iets meer voor het hoofd, de andere stroming iets meer voor het hart. Disco en punk zijn nog niet aan de orde.

Zeemandslied

In deze ingewikkelde muzikale constellatie maakt de Vlaardingse folkband Fungus, met Fred Piek als leadzanger, furore. Een eerste single, 'Farewell to Tarwathie', heeft in 1973 nog niet zoveel gedaan, maar in 1974 komt het eerste album 'Fungus' uit en scoort de band een hit met het zeemandslied 'Kaap'ren Varen'. Wie in Nederland

kent inmiddels niet de bebaarde zee-
mannen en vrijbuiters Jan, Piet, Joris
en Corneel die zich bezighouden met
piraterij en walvisvaart? Het nummer
staat in 1974 een aantal weken in de
Top 40. Er komt in datzelfde jaar een
Engelse tournee, de bakermat van de
volksmuziek. Zeker voor Fred Piek, die
al aan het begin van de jaren zeventig
in Engeland in diverse bibliotheken op
zoek is gegaan naar mooie volksliedjes.
In juni 1974 staat de band op Pinkpop
in het Limburgse Geleen.

Uniek

Het debuutalbum van Fungus kent een
deels Engelstalig, deels Nederlandstalig
repertoire en dat laatste is nieuw
voor die tijd. De Achterhoekse band
Normaal bijvoorbeeld maakt pas in
1975 zijn debuut op het Lochemse
popfestival; het eerste album verschijnt
in 1977. Oude Nederlandse verhalen
met amoureuze avonturen, moorden,

zeemannen, schuintamboers en garnalenmeisjes worden door Fungus in een modern rock-jasje gestoken. In tegenstelling tot andere folkbands uit die tijd schuwt Fungus de elektrische versterking niet, en speelt de band niet alleen op de traditionele folkpodia, maar wordt ook opgetreden in popzalen en buurtcentra. Sterker nog, Fungus ziet zichzelf wellicht eerder als popband dan als vertegenwoordiger van de volksmuziek. Hoe dan ook, Fungus is behoorlijk uniek voor die tijd en wordt voor de fans een begrip. Op het moment dat Fungus op zaterdagavond 9 oktober 1976 de Romeynshof aandoeft, is een jaar daarvoor het tweede, geheel Nederlandstalige album 'Lief ende Leid' verschenen, dat met het nummer 'Een Boer Ging Naar De Wei' ook weer een bescheiden hit telt. De tournee rond dat album en de minder succesvolle opvolger 'Van De Kiel Naar Vlaring' brengt de band in 1976 dus ook in Ommoord.

Snoeihard

Wat herinner ik me nog van het concert? Uiteraard de baarden van de muzikanten. Drummer Louis Debij zit achter een indrukwekkend blauw drumstel. Het concert begint met 'Een Boer Ging Naar De Wei'. En Fred Piek praat met veel bravoure en grappen en grollen de nummers aan elkaar. Ook wordt er gedanst. In ieder geval de instrumentale nummers blijken zich uitstekend te lenen voor een soort van gearmde boerenklompdans. Maar het belangrijkste is toch dat de band hard, echt snoeihard speelt. In ieder geval voor mijn ongeoeffende oren...

Affiche

Kennelijk is de versterking berekend op grotere ruimtes dan de Romeynshof die avond te bieden heeft. Het is, hoe dan ook, een vrolijke en onvergetelijke avond die gelukkig geen blijvende gehoorschade heeft opgeleverd. Voor één avond was Ommoord het centrum van folkminnend Nederland. Het affiche van de avond heb ik altijd bewaard.

Sluiting

Ik zie Fungus, inmiddels in een iets andere samenstelling, nog één keer, een jaar later, tijdens een popfestival in Het Park bij de Euromast. De stemming is uitbundig. Fungus blijft nog drie jaar bestaan en maakt uiteindelijk vijf albums. Fred Piek richt in 1979 samen met Wim Kerkhof de Amazing Stroopwafels op, dat met 'Oude Maasweg' (een bewerking van Leon Russells nummer 'Manhattan Island Serenade') in 1982 een hit scoort. Het nummer wordt in 2008 gekozen als één van de populairste Nederlandstalige liederen. Fred Piek woont nog steeds in Vlaarding en maakt nog steeds muziek. Voor de Romeynshof, dus onderdeel van de recente Ommoordse geschiedenis, dreigt daarentegen

sluiting. Het is te hopen dat ook in de toekomst veertienjarigen daar hun eerste muzikale concertervaringen kunnen opdoen.

Bronnen

- *Muziekkrant Oor's eerst Nederlandse pop encyclopedie* (tweede editie, Amsterdam 1979).
- J. van der Plas, *50 jaar Nederpop* (Amsterdam 2008).
- www.newfolksounds.nl, "Fungus: Het geluk van een tweede leven" (20 april 2011).
- www.fredpiek.nl.
- www.muziekencyclopedie.nl/action/entry/Fungus

BIJZONDERE WEGEN IN PRINS ALEXANDER: DE 'S-GRAVENWEG

Kent u de uitdrukking 'Zo oud als de weg naar Kralingen?'. Of misschien wel: 'Er zijn vele wegen die naar Rome leiden.' Deze uitdrukkingen zouden kunnen stammen uit de Romeinse tijd. In de eerste vier eeuwen van onze jaartelling hielden de Romeinen zich in Nederland op en verbleven hier ook. De Romeinen bouwden verdedigingswerken en wegen en één van die door de Romeinen aangelegde wegen is de 's-Gravenweg en is daarmee de oudste weg in dit gebied. En wat betreft de uitdrukkingen, Kralingen en Rome, een mooie combinatie toch!

Wim Heistek

Als de Romeinen de streek hebben verlaten ziet men hier en daar een nederzetting met als vormen van bestaan een beetje landbouw en een beetje veeteelt, maar de bewoners leefden vooral van visserij en van de jacht.

Schielands Hoge Zeedijk

In de elfde eeuw maakte de 's-Gravenweg, samen met de Oudedijk in Kralingen, deel uit van een waterkering

die liep van Vlaardingen tot aan Gouda. Ten zuiden hiervan lag tot aan de Maas een gebied van moerassen en slikgronden. Bij vloed kwamen er steeds nieuwe lagen slib bij en ontstond nieuw land. Omstreeks 1250 werd besloten langs de Maas een nieuwe dijk aan te leggen. Deze nieuwe dijk krijgt de naam van Schielands Hoge Zeedijk. De Oudedijk en de 's-Gravenweg zijn voortaan een binnendijk.

Veenafgravingen

De toenemende veenafgravingen ten noorden van de 's-Gravenweg bleven het beeld van de omgeving overheersen. De bodem werd tot wel vier à vijf meter diep afgegraven en er ontstonden grote plassen waardoor het gebied steeds minder goed bewoonbaar werd. Wegen en kaden tussen deze plassen dreigden vaak door te breken. Slechts een enkele keer lukte het een overheid

De groene stippellijn laat de 's-Gravenweg zien, dan nog buitendijk vóór aanleg van Schielands Hoge Zeedijk, waardoor de 's-Gravenweg een binnendijk werd.

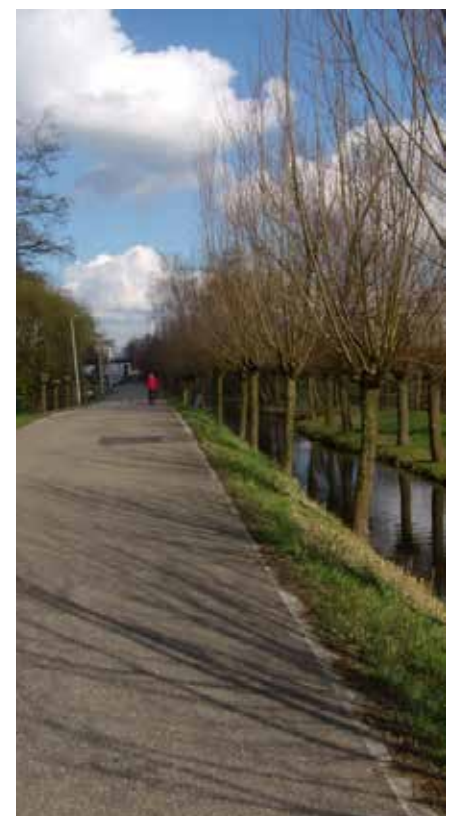

Tuinbouwgebied

Na de droogmaking ligt aan en rond de 's-Gravenweg een belangrijk tuinbouwgebied. Op grote schaal worden komkommers, kool, sla en tomaten gekweekt voor hoofdzakelijk de Rotterdamse markt. Door de oprukkende woningbouw moesten veel van deze bedrijven verdwijnen.

Landelijk karakter

Het verkeer vanuit Rotterdam naar het oosten van het land over de 's-Gravenweg werd drukker en drukker. Echter, de weg is nog geen vijf meter breed en twee auto's kunnen elkaar nauwelijks passeren. Nog in vooroorlogse jaren wordt de route verlegd: vanaf de Oudedijk buigt het verkeer vóór de 's-Gravenweg af naar de Kortekade om via de Plaszoom uit te komen op de Hoofdweg die weer aansluit op Rijksweg 3 naar Gouda en Utrecht. Werd in vroeger eeuwen de 's-Gravenweg eerst een binnendijk, nu dus ook een binnenweg. Het is fraai dat de weg zijn landelijk karakter grotendeels heeft kunnen behouden, een smalle polderweg met aan weerszijden wilgen.

de afgravingen tegen de houden. Zo had men in 1727 succes toen er een verbod werd uitgevaardigd voor vervening van een strook van 100 roeden (376 meter) aan weerszijden van de 's-Gravenweg. Ondanks de grote plassen iets ten noorden van de weg en mede gezien het feit dat er al plannen werden gemaakt voor het droogmalen van die plassen, werd er toch nog in 1845 onder voorwaarden toestemming gegeven om ten noorden van de 's-Gravenweg turf te winnen. Aan de zuidkant werd niet gegraven. Hier lag bosveen dat teveel boomresten bevatte en vaster van structuur was.

Postkoets

De 's-Gravenweg lag op enige afstand van de waterplassen en moest ten allen tijde droog en bereikbaar blijven, het was de belangrijkste weg tussen Rotterdam en Gouda. In 1679 maakten beide gemeenten zelfs de afspraak dat de weg zou worden bestraat. Ook de Oostzedijk, de Hoflaan en de dijk tussen Kortenoord en Gouda werden bestraat en hierdoor ontstond een ruim twintig kilometer lange straatweg tussen Rotterdam en Gouda. Tot 1741 was het zelfs de langste straatweg van Nederland. Om de kosten van de bestrating te dekken werd tol geheven, aan de 's-Gravenweg bij herberg De Gouden Leeuw.

De bestrating vereenvoudigde het vervoer met de postkoets tussen Rotterdam

en Gouda. Als sinds de zestiende eeuw bestond zo'n postverbinding. In de winter zes keer per dag en in de zomer zelfs acht keer reden er postwagens over de 's-Gravenweg. Op dinsdag, als er markt was in Rotterdam, reed er nog een extra wagen. Rond 1820 maakten maar liefst gemiddeld zo'n 25.000 personen gebruik van de postwagens. Deze verbinding bleef altijd een drukke weg. De komst van de spoorlijn Rotterdam-Gouda, die tussen 1855 en 1858 werd aangelegd door de Nederlandsche Rhijnspoorweg Maatschappij, verminderte de verkeersdruk enigszins.

Napoleon

In 1811 bezocht niemand minder dan Napoleon Bonaparte de regio Rotterdam. Hij kwam eind oktober 1811 aan en vertrok op zondag 27 oktober vanaf het Schielandhuis. Rond zeven uur 's ochtends trok een imposante stoet door de stad. Voorop de bereden lansiers van de Keizerlijke Garde, daarachter een aantal rijtuigen, met in het midden van de stoet het rijtuig van de keizer. De stoet trok over de Oudedijk en de 's-Gravenweg richting Gouda. De stoet had haast en Napoleons aanwezigheid duurde zo lang als de tijd die paarden in vliegende galop nodig hebben om over de 's-Gravenweg richting Nieuwerkerk te razen.

De Prins Alexanderpolder en Rotterdam

Van veenmoeras tot polderstad

UITGAVE HVPA EN WBOOKS

'De Prins Alexanderpolder en Rotterdam. Van veenmoeras tot polderstad' is een uitgave van de HVPA en WBOOKS. Het boek is onder andere te koop in de Rotterdamse boekhandels en kost € 19,95.

CONTRIBUTIE 2016

Heeft u uw contributie voor 2016 nog niet betaald?
Doe dat dan zo snel mogelijk op ons rekeningnummer:
NL18 RABO 0140 2657 08
t.n.v. Historische Vereniging Prins Alexander.

SECRETARIAAT

Heeft u vragen of opmerkingen?
Neem dan contact op met het
Secretariaat van de de HVPA:
Van der Helmstraat 448
3067 HN Rotterdam
tel. 010 420 62 73 of 06 108 697 09
email: secretaris@hvpa.nl

LID WORDEN VAN DE HVPA?

U kunt lid worden door of € 15,-
of € 12,- voor 65+ over te maken op
rekeningnr. NL18 RABO 0140 2657 08
t.n.v. Historische Vereniging Prins Alexander.

De HVPA werd van 2007 tot 2014
financieel ondersteund door deelgemeente
Prins Alexander. Vanaf 2014 worden we
financieel ondersteund door de gemeente
Rotterdam.

COLOFON

Aan deze nieuwsbrief werkten mee:

Wim Heistek
Anton Roeloffzen
Onno de Wit

Redactie:

Wim Heistek
Willy Hilverda

Fotoverantwoording:

p. 1 HVPA/Willy Hilverda
p. 2 HVPA/Onno de Wit
p. 4 HVPA/Onno de Wit
p. 5 HVPA/Onno de Wit
p. 6 Collectie HVPA
p. 7 Collectie HVPA

ISSN 2210-9293